

Til § 25.

Til I. a. De her opførte Lønninger ere i Henhold til Lov af 31. Marts 1860:

Departementschefen, udnævnt 20. Maj 1889:

Lønning	4,800 Kr.	
Alderstillæg	800 —	
	<hr/>	5,600 Kr.

Kontorchefen, udnævnt samme Dag:

Lønning	2,800 Kr.	
Alderstillæg	800 —	
	<hr/>	3,600 Kr.

samt Tillæg til de nævnte Embedsmænd i Henhold til Lov af 26. Marts 1870 § 9: 432 Kr. til hver.

Til I. b. Det midlertidige Tillæg er overensstemmende med Finansloven for Finansaaret 1894—95, jfr. Anmærkningen til Kontoen.

Til I. c. Den paa Finansloven for 1901—02 og 1902—03, jfr. Anmærkningen til Kontoen for det førstnævnte Finansaar, paa denne Konto bevilgede Sum 2,800 Kr. har i Aar vist sig utilstrækkelig. Som det af de nævnte Bemærkninger vil fremgaa, anvendes i Virkeligheden de for 2 Finansaar bevilgede Beløb under eet paa de i disse 2 Aar paaløbne Udgifter for derved at undgaa den stadig tilbagevendende Uregelmæssighed, der ellers vilde fremkomme som Følge af, at Hovedudgiften (Udgifterne til Trykning og til Papir) i de Aar, da Altinget afholdes, eller regelmæssig hvert andet Aar, er langt større end i de Aar, da intet Alting afholdes. Som Følge af det i indeværende Finansaar afholdte ekstraordinære Alting vil det imidlertid ikke være muligt i dette at indvinde det fra de større Trykningsomkostninger i 1901—02 hidrørende, men i dette Finansaar ubetalte og til indeværende Finansaar overførte Beløb af ca. 1,000 Kr. eller nogen Del deraf, og dette Beløb vil derfor blive søgt paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for 1902—03. Men det kan med Sikkerhed forudses, at et Beløb af 2,800 Kr., hvoraf ca. 2,100 Kr. ere beregnede til Trykning og Papir, heller ikke vil strække til for Finansaaret 1903—04, i hvilket der skal afholdes ordinært Alting. Der maa antages at ville medgaa mindst 3,800 Kr., hvilket Beløb her begæres i dets Helhed. Om Overførelse, med Benyttelse af den hittidige Praksis, af nogen Del af Beløbet til det følgende Finansaar vil der nemlig næppe kunne blive Tale, idet der efter det Standpunkt, hvortil Forhandlingerne i den islandske Forfatningssag nu ere naaede frem, med temmelig stor Sikkerhed kan forudses en Forandring i den nuværende Ordning, hvorefter der ikke for et følgende Finansaar vil komme til at foreligge nogen Bevilling af Statskassen, der kan bebyrdes med en Udgift som den heromhandlede.

Til III. Jfr. Finansloven for 1902—03 og Rigsdagstidenden for samme Aar, Tillæg B., Sp. 1214 ff.